సర్ప పరిష్వంగం

తూర్పుసముద్రతీరం నుంచి మూడుగంటల బస్సు ప్రయాణంలో కొండకోనల మధ్య ఉంది ఆ ఊరు. చుట్టూ ఉన్న చిట్టడవి ఆ ఊరికి కంఠాభరణం, తూర్పున ఉన్న ఎర్రచెరువు ఆ ఆభరణంలో పతకం.

ఆ దరిదాపులోని ఊళ్లన్నిటికీ ఆ ఊరే కూడలి. ఎందుకంటే... అక్కడ వారానికొకరోజు సంత జరుగుతుంది. అంతేకాకుండా అక్కడ ప్రభుత్వంవారి ఆఫీసుభవనాలు, స్కూలు, ఆస్కూలుకు అనుబంధంగా వెనకబడిన తరగతుల హాస్టలు, కొండపై ఒకటీ - కొండపాదంలో ఒకటీ గెస్ట్‌హౌసలూ ఉన్నాయి.

సంతరోజు అక్కడ ఇసకవేస్తే రాలనంత జనసందోహం ఉంటుంది. అప్పుడప్పుడూ సినిమాల వాళ్లొచ్చి ఆ ప్రాంతమంతా హడావుడి చేసిపోతారు.

ఆ ఊళ్లోకి అడుగుపెడుతూనే ఎదురయ్యే ఎర్రగోడల పోలీసుస్టేషన్ పోలేరమ్మ గుడిలా విలక్షణంగా ఉంటుంది. ఆ స్టేషన్లో నిరంతరం ఎర్రటోపీతో దర్శనమిచ్చే హెడ్డు పోతురాజు పోలేరమ్మ గుడిముందున్న పోతురాజులాగే ఎప్పట్నుంచో అక్కడ పాతుకుపోయాడు. పట్నంలో కాపురం ఉంటున్న ఎస్సై అప్పుడప్పుడూ విజిట్స్‌కొచ్చి వెళ్లిపోతూండడంతో ఆ స్టేషన్‌కి.. ఇంకా చెప్పాలంటే ఆ ఊరిజనానికి ఎర్రటోపీ అనే మకుటం గల మహారాజు పోతురాజు.

ఆరోజు..

ఉదయం ఎనిమిది గంటలవేళ కొత్తగా పెట్టిన నాయురుపాక హోటలు నుంచి అప్పనంగా తెప్పించుకున్న రెండు పెసరట్లు ఉప్మాలాగించి, పెద్ద గాజు గ్లాసుడు కాఫీతాగి బ్రేవ్‌మని తేన్చాడు పోతురాజు.

అదిగో, ఆ దుర్ముహూర్తపువేళ కొడుకును రెక్కపట్టుకుని లాక్కొచ్చాడు వేదరి అప్పిగాడు.

వెదురు వేళ్లతో బుట్టలు, తడికలు నేసినేసి నరాలుతేలి బిరుసెక్కిపోయి వున్న వాడి చేతులు కుర్రాడి రెక్కని బిగించి పట్టుకున్నాయి. ఆ ఉడుంపట్టునుంచి విడిపించుకోవాలని కుర్రాడు ఒకటే గింజుకుంటున్నాడు. బక్కచిక్కిన వాడి మొహంలో భయం కొట్టొచ్చినట్టు కన్పిస్తోంది. మాసిపోయిన నిక్కరు తప్పవాడి ఒంటిమీద మరో ఆచ్ఛాదనలేదు.

ఉంగరాలు తిరిగిన దుబ్బుజుట్టు వాడి ముఖంమీదికి పడి కళ్లను సగం కప్పేసింది.

మాటిమాటికీ తల ఎగరేసి ఆజుట్టును వెనక్కి విసురుకుంటున్నాడు. పెదవి మీద అప్పుడే నూగు కడ్తోన్న మీసకట్టు వాడి పదహారేళ్లప్రాయాన్ని బైటపెడుతోంది. పేదరి అప్పిగాడి శరీరం బక్కచిక్కి ఉన్నా, మనిషి దృఢంగానే ఉన్నాడు. వాడి దృష్టిలో న్యాయానికి మారుపేరు పోలీసుస్టేషన్. న్యాయమూర్తి హెడ్డుపోతురాజు. ఆ గేటులోకి అడుగుపెట్టగానే భయభక్తుల్తో వాడి శరీరం వంగిపోయింది. గోచీకాకుండా వాడి భుజం మీద మాసిన తుండుగుడ్డ ఉంది. భయం వలన ముఖానికి పట్టిన చెమటను తుండుతో తుడుచుకుని, దాన్ని చంకలో ఇరికించుకుని వినయపూర్వకంగా వంగాడు. 'చేతులు జోడించడానికి వీలు కాలేదెలాగా?' అనే భావం వాడి ముఖంలో చూసి తృప్తిపడ్డాడు పోతరాజు.

''దండాలండి ఏడ్డుబావు'' అన్నాడు అప్పిగాడు.

'' ఏంటి సంగతి?'' అన్నట్టు కళ్లెగరేసాడు పోతురాజు సిగరెట్టు ముట్టించుకునే సందట్లో.

'' ఈడు సినప్పి గాడండి''

''పెద్దప్పిగాడెవడు?''తన జోకుకి తనే పగలబడి నవ్వేడు పోతురాజు.

''నేనేనండి'' భయం భయంగా అన్నాడు.

'' అయితే నువ్వు పెద్దప్పిగాడివి, నీ కొడుకు సిన్నప్పిగాడూనన్నమాట!'' ఒక దమ్ములాగి '' ఇంతకీ ఏంటికత?''

'' ఈడండీ... ఈకుర్ర నవ్వీడ్డికొడుకు నాగరం (ఆడవాళ్ల జుట్టులో ధరించే ఒక ఆభరణం) ఎత్తుకు పోనాడండి''

'' ఏటీ, బంగారందే?''

'' ఆయ్''

'' ఎవరింట్లోది?''

'' నా ఇంట్లోదేనండి''

'' నిజం సెప్పు బక్కనాకొడకా!'' బల్లమీదబాది పోతురాజు అరిచిన అరుపుకి అప్పుడే గేట్లోంచి లోపలికిరాబోయిన బక్కకుక్క తోకముడిచి పరుగెత్తింది. మనసులోనే తోకముడిచేసేరు ఆతండ్రీ కొడుకులు. తండ్రి చేతిలో ఉన్న సిన్నప్పిగాడి చెయ్యి గజగజ వణికింది. ఒకడుగు పక్కకివేసి వాళ్ల బాబును అంటుకుపోయాడు వాడు భయంగా చూస్తూ. '' పోలేరమ్మతల్లి మీద పెమాణకవండి. ఈల్లమ్మలగ్గానికి ఆల్లమ్మ ఎట్టిందండి. అది ఈల్లప్పలగ్గానికి పనికొత్తాదని పదిలంగా దాసిందండి నా ఆడది''

బంగారం మాట వినేసరికి మళ్లీ ఆకలి మొదలయ్యింది పోతురాజుకి.

''గుడిసెలో నాగరాలూ అయ్యా ఎట్టుకునే ఇలాగోసిపాత ఎదవలాగ బతికేత్తన్నావన్నమాట!''

''సత్తె పెమాణకంగా అదితప్పు నాకాడ ఉంకో బంగారం పిసరుంటే ఒట్టండి బాబయ్యా. పెళ్లికెదిగిన పిల్లకి ముక్కులోకి కూసెత్తుకాడ కుట్టించలేకపోనానండి ఈ బతుక్కొచ్చి''

'' ఊ... ఎంత తూకం ఉంటాది?''

'' అయ్యన్నీ నాకేటెరికండి? పచ్చగా పసిమించి పోయాదండి తల్లిమాలచ్మి. ఏడు తలల నాగేంద్రుడి మీద సిన్నికిట్టుడు నాట్టెమాడతా ఉంటాడండి. అరిసేతులో ఎట్టుకుని సూత్తా ఉంటే ఆకిట్టపరమాత్మని సూసినట్టు కడుపు నిండిపోయాదండి. ఈ ఎదవ పుట్టుక్కి ఈల్లమ్మకి తగని రోగమొచ్చినప్పుడు కూడా అమ్మనివ్వలేదండి. నాయాడదానికి అదంటే అంత పేనమండి.. '' లాఠీతీసుకుని, కుర్చీని బర్రున జరిపి లేచిన పోతురాజును చూసి ఠక్కున ఆగిపోయాడు పెద్దప్పుడు.

'' అయితే ఈడిసేత ఆనాగరం ఎక్కడుందో సెప్పించాలన్నమాట''

'' ఆయ్''

'' ఆణ్నొగ్గేసి నువ్వెల్లిపో. సందేళకల్లా సెప్పించే పూచీ నాది''

''సిత్తమండయ్యా''

''పోర్టౌంటీ! ఈణ్ణట్టుకెల్లి ఆకొట్లో మూసెయ్''

'' ఓరయ్యా, నన్నట్టుకెల్లిపో. నన్నిక్కడొగ్గెయ్యకోరయ్యా! ఇంకెప్పుడూ సెయ్యనే''.

ఏడుస్తున్న కొడుకుని చూసి ఎక్కడో కలుక్కుమంది పెదప్పుడికి. కాని, వాడి జన్మకల్లా విలువైన వస్తువుని వదులుకోడానికి సిద్ధంగా లేఢువాడు.

చేతులు నలుపుకుంటూ ఇంకా అక్కడే నిలబడ్డ అప్పణ్ణిచూసి '' ఏంటి సంగతి, ఇంకా నిలబడ్డావ్?'' అన్నాడు పోతురాజు.

''బాబయ్యా! ముక్కుపచ్చలారని ముండాకొడుకండి, ఈ ఎదవనేటీ సెయ్యమాకండి. మాటల్తోనే బయపెట్టి కూపీ లాక్కోండి, సచ్చిమీకడుపున పుడతాను''

''పోర్టౌంటీ, ఈణ్ణికూడా అందులో మూసీ''

'' అయ్ బాబోయ్'' నాలుగడుగులు వెనక్కినడిచాడు అప్పిగాడు. ''లేకపోతే ఏంట్రా, ఒళ్లుకొవ్వెక్కిందా? మాకే ఎలాగనడుసుకోవాలో సెప్తున్నావ్. ఇంకో నిమసం ఇక్కడ నిలబడ్డావంటే నువ్వూనీకొడుక్కి సాయంగా ఊసల్లెక్కడతావ్''

భయంగా వెనక్కినక్కి తిరిగి చూస్తూ వెళ్లిపోయాడు పెదప్పుడు. వాడికప్పుడనిపించింది 'పొరపాటు చేసేనా' అని. దారిపొడుగునా కొడుకు కేకలు వాడిచెవుల్లో మారుమోగుతూనే ఉన్నాయి.

★★★

హెడ్డుగారు బైటికెళ్లి అలా తిరిగొచ్చేసరికి చినప్పుడి ఒళ్లు చితకబొడిచేసుంది. నిజం చెప్పేసివాడు, కళ్లు బైర్లుకమ్మి చతికిలబడి పోయాడు.

''సెప్పేసేడా?'' వస్తూనే అడిగేడు పోతురాజు.

''సెప్పేసేడండి. ఎదవకి అనుబవం లేదు, నాలుగు తన్నీ సరికి సతికిలిబడి కళ్లుతేలేసాడు'' అన్నాడు ఫోర్ట్వంటీ.

'' ఏవని సెప్పేసేడు?''

''నాగరవట్టుకుని ఈడు తిన్నగా పట్నంపారిపోయేడంట. అక్కడీడి కెవడో తగిలి దగ్గిరుండి అమ్మిపెట్టి ఎనభైరూపాయిలొచ్చేయని ఇచ్చేడంట. ఈణ్నాడు వుడతవుం చాల లాడిజింగుకి అట్టుకెళ్లి తొంగోబెట్టేడంట. కోడిపలావులూ, కొత్త చినివాలూ అంటూ రొండోరోజుకి డబ్బులారిపేసేడంట. ఇంటికిరాడానికి సార్జీలిచ్చి పంపేసేడంట''

'' ఏరా సిన్నప్పిగా, ఆడెవడో, ఎక్కడుంటాడో తెల్సా?''

'తెలవ'దన్నట్టు తల అడ్డంగా ఊపేడు సినప్పుడు.

'' ఆకొట్టు చూపించగలవా?''

దానికీ అదే జవాబు.

''డొక్క సీరీగల్ను ఎదవా! ఏటీసేతకాని ఎదవ్వి దొంగతనం ఎలాగసేసేవురా?''

''నానేటి దొంగతనం సెయ్యలేదండి. నా ఇంట్లో సొమ్ము నానట్టుకుపోయి అమ్ముకున్నాను, అదితప్పా?'' ముక్కుపుటాలు అదురుతుండగా అన్నాడువాడు.

'' ఓసోసి, రోసం పొడుసుకొచ్చిందిరా మొగోడికి'' అంటూండగా అయిడియా వచ్చింది పోతురాజుకి. ''ఫోర్టొంటీ! ఆడికి సుబ్బారావొటేల్లో టీ అట్టుకొచ్చియ్యి''

ఫోర్ట్వంటీ బైటికెళ్లేవరకూ ఆగిపోతురాజు ముఖంలో ఫీలింగుమార్చాడు. నవ్వు ముఖాన పులుముకున్నాడు. ఎప్పుడూ కరుగ్గా ముటముటలాడతా ఉండే ఆమొకానికి నవ్వు అతకలేదు.

'' ఇలారారా సినప్పిగా.. ఇలా'' అన్నాడు.

వాడు మళ్లీ భయం భయంగా చూసేడు.

''నీకేం బయ్యంలేదు, ఇలా ఏహె'' ఇంకాకదల్లేదువాడు.

''లెగవేలానం... కొడకా'' ఆ అరుపుకి తుళ్లిపడి ఆటోమేటిగ్గా లేచి నిలబడ్డాడు సినప్పుడు. అడుగులో అడుగేసుకుంటూ పోతురాజు దగ్గరికి వచ్చాడు. చేతికందనంత దూరంలో నిలబడ్డాడు.

'' ఏంలేదూ.. మన్లో మనమాట. నువ్వు జేబులు కొట్టగలవంట్రా?''

'' అయ్‌బాబో, నా కట్టాంటిది అలవాటు నేదండి''

'' ఛా..సెప్పెదవా'' కవ్వింపుగా అన్నాడు పోతురాజు.

''సత్తెప్రమానకవండి, మాయమ్మమీదొట్టు, నాకేటి సేతగాదు''

'' పోనీ,నేను నేర్పిత్తాను, నేర్చుకుంటావా.''

'' ఏలాకోలాలేటండీ..!''

'' ఏలా కోలం కాదెహె, నిజంగానే సెప్తున్నాను''

ఇంకా నమ్మకం కలగలేదు వాడికి. నోరెళ్లబెట్టి చూస్తున్నాడు.

'' ఏటీ బొమ్మలాగ, సెప్పుబేగీ, ఆడొచ్చీగల్డు'' బైట గుమ్మంవైపు చూస్తూ అన్నాడు పోతురాజు – '' ఇదీ ఉజ్జోగం లాంటిదే. అదురుష్టం కలిసొత్తే సేలా సంపాందించీ గలవు'' అప్పటికి నమ్మకం కుదిరింది వాడికి.

''మరి దొరికిపోతే మీరు కొట్లో తోసేరూ?'' వీపు మీది వాతల్ని తడుంకుంటూ అడిగేడుసినప్పుడు.

'' నేనుంటాను గదా నీ ఎనకాల. ఆ మద్దిన మోట్రుసైకిలు లారీకి గుద్దేసి సచ్చిపోయిన ఈరబాబుగాడి ఉజ్జోగం ఏటనుకున్నావ్? ఇదే''

'' అట్ట సెయ్యడం పాపం గాదుంటండీ?''

విరగబడి నవ్వేడు హెడ్డు పోతురాజు. ఆ నవ్వుకి అతని బొజ్జ కిందికీ పైకీ ఎగిరెగిరి పడింది. అతను కూర్చున్న డొక్కు టేబులు బాధగా కిర్రు కిర్రుమంది.

'' ఎహె, ఏట్రొరే నీతులు సెప్తున్నావ్. కోటి ఇద్దెలూ కూటికోసవే అని ఇన్లేదా? పెద్ద పెద్దోల్లంతా చేసేదిదే. ఆల్లు ఎదుటోడికి తెలిసినా దోసేత్తారు. ఈ పిక్‌పాకెట్టుగాల్లు ఎదుటోల్లకి తెలకుండా జేబులుకొట్టేతారు. అంతే తేడా. నీకెందుకు ' ఊ' అను, ఎనకా తలుండి అంతా నేనూజ్జుకుంటాను. ఇంకంతా డబ్బే. నువ్వు జూసిన లాడిజింగుకి బాబు ల్లాటెయ్యుంటాయి పట్నంలో. నువ్వు తలుసుకున్నప్పుడల్లా కోడికూరలూ, సినిమాలూ, అదురుష్టం బాగుంటే ఈరబాబుగాడిలాగ మోట్రుసైకిలూ..''

కళ్లముందు చిత్రించబడుతున్న రంగుల ప్రపంచం వాడిచిన్ని బుర్రమీద గాఢంగా పనిచేసింది.

''నాన్రెడీ'' అనేసేడు. ఆ హుషారులో వాడు తిన్నదెబ్బలనొప్పి మర్చిపోయేడు.

'' అద్గదీ, అలా గుండాలి కుర్రోడంటే, రేపుణ్ణుంచి పొద్దున్నే వచ్చేయ్. మనోడాకడు నిన్ను సంతల్లోకట్టుకెల్లి ఆపని నేర్పించేత్తాడు. అదేంబ్రెమ్మ ఇద్దెకాదులే. నాల్రోజుల్లో వచ్చేత్తాది. వచ్చీ సోమారం మనూరి సంతకల్లా రెడీ అయిపోతావు''

'' మరి మా బాబు..''

'' ఆడి సంగతి నేనూజ్జుకుంటాన్లే. ఆడేవడిగినా నువ్వునోరిప్పకు''

'' అనాగేనండి''

'' ఉంకోటొరేయ్, మన మద్దిన కుదిరిన ఈ ఒప్పందం మాట మూడోకంటోడికి తెలకూడదు. జాగర్తమరి!''

పోతురాజు అనుకున్నట్టే ఫోర్ట్వంటీ తీరిగ్గా టీ తాగి, దానికి ముందొకటీ ఎనకా

కటీ బీడీ దమ్ములుకొట్టి, కాళ్లీడ్చుకుంటూ వచ్చేడు చల్లారిపోయిన టీ గ్లాసుతో.

"ఫోర్‌టొంటీ, నువ్వర్జంటుగా ఈడి బాబునట్రా, పో"

ఆఘ మేఘాలమీద పరుగెత్తుకొచ్చాడు పెదప్పడు. అంతకు ముందే చిన్నప్పణ్ణి పంపేసాడు పోతురాజు.

" మొత్తానికి కూపీ లాగేన్రా పెదప్పిగా. వస్తువెక్కడుందో తెల్సిపోయింది. మనూళ్లో లేదది. పట్నంలో ఉంది. పట్నం పోలీసోళ్లకి సెయ్యి తడిపితేగాని పనవ్వదు. అందరూ నాలాటోళ్లుండరు గదా!" అన్నాడు బాధగా ముఖం పెడుతూ.

" అయ్‌బాబో, మీకాళ్లట్టుకుంటాను. నా బతుక్కొచ్చి వందలూ, ఏలూ ఎక్కడొత్తాయ్ దొరా! ఏదో పదో పరకో "

" ఒరప్పుడూ! నీకు వస్తువ కావాలనుకుంటే డబ్బుతెచ్చుకో, లేకపోతే లేదు. దీంట్లో నేన్జేసేదేదీలేదు. ఆపైన నీ ఇష్టం. ఇన్ని మాటలనవసరం" అన్నాడు నిష్ఠూరంగా.

"బాబ్బాబూ. నాతల తాకట్టెట్టి ఏబైరూపాయల్దెచ్చుకుంటానండి, ఏదోకానిచ్చెయ్యండి బాబూ!"

" ఏవోయ్ పోర్ టంటీ! ఆళ్లకేవైనా నచ్చజెప్పగలవంటావా?"

" ఏదో.. సూద్దారండి మరి. పోన్లెండి మీ జేబులోంచి మిగిలిన డబ్బులేసి అప్పడికీపని సేసిపెట్టెయ్యండి." అన్నాడు ఫోర్ట్వంటీ జాలిగా ముఖంపెడుతూ. అప్పుడే చూసొచ్చేడు అప్పడు ఎంత దరిద్రంలో బతుకుతున్నాడో.

★★★

పోతురాజు అనుకున్న దానికన్నా చురుగ్గా పని నేర్చుసుకున్నాడు చినప్పడు. మరు సటిసంతలో వీర విహారం చేసేసాడు. హెడ్డుగారి వాటా పోను వాడి జేబులో పాతిక రూపాయలు మిగిలేయి.

" ఇంకా కొత్తకదా, ఉండేకొద్దీ ఆదాయం పెరిగిపోద్ది. ఎవడి జేబులో నిండు పర్సుందో, ఎవడి జేబులో ఉత్తి పర్సుందో నీకే తెల్సిపోద్ది. కొత్తలో ఆదాయంతక్కువొచ్చిందని నీరుగారి పోకొరేయ్" అని ధైర్యం చెప్పేడు హెడ్డు. అప్పుడప్పుడూ హెడ్డుగారికి ఎక్కడైనా తీర్థాల్లో తిరణాలల్లో డ్యూటీ పడినప్పుడు ఆయన టికెట్టు లేకుండా ఎక్కిన బస్సులోనే, టిక్కెట్టు కొనుక్కొని చినప్పడూ వెళ్తున్నాడు. ముందు సీట్లో ఆయన కూర్చుంటే, చివరి సీట్లో సినప్పడు కూర్చుంటాడు. చినప్పడెవడో తనకి తెలీనట్లే నడుచుకుంటాడు హెడ్డుగారు.

అప్పుడప్పుడు చినప్పడు జనానికి దొరికిపోతే, పదిమందీ కలసి వాణ్ణి తన్నబోతే వెంటనే అక్కడ పోతరాజు ప్రత్యక్షమై, వాణ్ణి తిట్టరాని బండ తిట్లన్నీ తిట్టి, కొట్టినంత దూకుడు చేసి దూరంగా లాక్కుపోతాడు. "జాగర్తగా నడుచుకో ఎర్రెదవ!" అని ముద్దుగా

ఓ జెల్లకొట్టి మళ్లీ జనంలోకి వదిలేస్తాడు.

అలా చినప్పుడు హెడ్డు పోతురాజుల పని మూడు పువ్వులూ ఆరుకాయలూగా సాగిపోతోంది.

ఈ రెండేళ్లలోనూ చినప్పుడు కోరమీసం పెంచేడు. కోడికూర తినితిని బాగా బలిసేడు.పట్నంలో హైక్లాస్ లాడ్జిల్లో మకాం. వాడిప్పుడు కేవలం హెడ్డుగారి బాకీ తీర్చ డానికి మాత్రమే ఆ ఊరి సంతకి వస్తాడు.

పెదప్పుడు మాత్రం కొడుకు దుర్నడతకి విసిగిపోయి వాడినీ వదులుకున్నాడు, తన బతుకులో విలువైనదనుకున్న నాగరం ప్రసక్తీ వదులుకున్నాడు. ఎదిగిన కొడుకీ తీరు కాగా వాడూ, వాడిపెళ్లామూ గంపెడు పిల్లల్ని పెంచలేక చిక్కి సగమై జీవచ్ఛవాల్లా బతుకు తున్నారు.

కాలం ఎప్పుడూ ఒక్కలా నడవదనడానికి నిదర్శనంగా చినప్పుడికి అలవాట్లూ, వాటితో పాటు డబ్బు అవసరం పెరిగిపోయాయి. ఇప్పుడు జేబులు కొట్టే సమయంలో వాణ్ణెవరూ పట్టుకోలేరు.

అందుకే మూడు వారాలుగా సంతనుంచి అట్నుంచటే మాయమౌతున్నాడు హెడ్డు పోతురాజును కలవకుండా.

మొదటివారం 'ఏమోలే'.. అని ఊరుకున్నా,రెండోవారం అనుమానం వచ్చింది పోతురాజుకి.మూడోవారం సంతలో కాపేసి పట్టుకున్నాడు. ఈ మధ్య డబ్బులు సరిగా దొరకడం లేదనీ, వచ్చేవారం ఒక్కసారే బాకీ తీర్చేస్తాననీ ఒప్పుకున్నాడు చినప్పుడు.

నాలుగో వారం సంతలో ఎన్ని జేబులు కొట్టినా నాలుగొందలు సంపాదదించలేక పోయాడు. అందుకే హెడ్డుగారికి కనిపించకుండా అట్నుంచటే పట్నం బస్సెక్కేసేడు. ఆ పోవడం పోవడం సంవత్సరం పాటు ఆ ఊరి పొలిమేరల్లోకి రాలేదు వాడు. తండ్రి మరణ వార్త తిరిగివాడిని ఊళ్లోకి లాక్కొచ్చింది.హెడ్డుగారు స్వయంగా వెళ్లి కలుసుకున్నాడు. పక్కకి పిలిచి బాకీ మాట ఎత్తి తిట్లకి లంకించుకున్నాడు.

''ఎల్లకాలం ఎందుకివ్వాలేం?'' అని పొగరుమోత్తనంగా అడిగేడు చినప్పుడు.

అంతే.....

సాయంకాలానికి లాకప్ లో ఉన్నాడు.

మర్నాడు పేపర్లలో 'నక్సలైట్ చిన అప్పారావు ఎన్‌కౌంటర్ మరణం' అని వార్త వచ్చింది.

అదే రోజు సాయంకాలం గొప్ప బహిరంగ సభలో మాట్లాడుతూ ''పోలీసులు మా ప్రియమైన సోదరులు ,వారులేని ఈ దేశాన్ని ఊహించడం కూడా సాధ్యం కాదు.వారి నిస్వార్థసేవకి ఏమిచ్చినా ఋణం తీర్చుకోలేం....'' అంటూ ఒకటే పొగుడుతున్నారు మంత్రిగారు.

(23-10-1987 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వార పత్రిక)